

dag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersø-sund.

Mødet hævet Kl. 4. 50".

Fire og tredsindstyvende Møde.

Torsdagen den 21de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen gif man strax over til:

Fortsættelse af første Behandling af „Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.“

Krigsministeren (Steinmann): Efter den Forhandling om det foreliggende Lovforslag, som igaar fandt Sted, kan jeg i det Hele føle mig ret tilfredsstillet, thi der blev jo fra flere Sider og særlig fra de militære Medlemmer udtalt en Anerkjendelse af Forslagets væsentlige Betydning, en Paaskjønneelse af, at det var fremkommet fra Regjeringen, og de Grunde, der fra andre ærede Medlemmer bleve anførte derimod, forekomme mig mindre at være hentede fra Sagen selv end fra andre Forhold, der ikke staa i ganske nær Berøring med selve Forslaget. Naar imidlertid særlig de ærede militære Medlemmer tillige ved denne Leilighed have fremhævet den store Betydning af Befæstningen af Kjøbenhavn mod Land-siden, er dette ingenlunde kommen mig uventet, thi jeg kjender jo fuldkommen godt de Anskuelser, som i saa Henseende næres, og som jeg ogsaa for en Del selv deler, saaledes som jeg alt tidligere her har udtalt; og det fremgaar jo ogsaa af Motiverne til dette Lovforslag, at jeg vilde have anset det for ønskeligt, samtidig at fremkomme med Forslag til Sikring af Kjøbenhavn mod en Over-

rumpling fra Land-siden, men at jeg ikke troede, det vilde være hensigtsmæssigt at komme med et saadant Forslag i dette Dieblit, da man jo dog ikke kunne udføre og gjøre Alt paa een Gang, og derfor for Tiden vilde indskrænke mig til det, som jeg anfaa for det mest paatrængende. Jeg har saameget mere, mine Herrer, ikke villet fremkomme med et saadant Forslag om Kjøbenhavns Befæstning, som jeg tillægger det en ganske overordentlig Betydning, at man kunde blive enig om Noget for at komme til at begynde med Arbeidet, og det er dette Maal, som jeg har troet og endnu haaber kunde naas med dette Lovforslag, da jeg dog har en Slags Følelse af, at det store Flertal vil kunne samstemme derom, medens jeg derimod fuldkommen godt veed, at Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning fra Land-siden og mulig ogsaa andre Befæstningsanlæg ikke kan glæde sig ved nogen saadan Enighed, at jeg turde have Haab om, at Forslag derom kunde gennemføres. Rigeoverfor det høitærede Medlem fra Frederiks-borg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) kan jeg dog ikke nægte, at det fast har forundret mig, at det ærede Medlem, som iøvrigt ydede Forslaget en smuk og fuld Anerkjendelse, tillige bebudede et Ændringsforslag om en Landbefæstning af Kjøbenhavn; thi det forekommer mig, at der vil være meget liden Sandsynlighed for, at et saadant Ændringsforslag kan gennemføres heri Thinget, og ligesaa liden Sandsynlighed for, at Regjeringen, efter det Standpunkt, den har anset det for rigtigt at indtage i denne Sag, vil kunne modtage det. Tiden gaar jo imidlertid Nar for Nar, mine Herrer, under Betæneligheder og Diskussioner, og om jeg sandelig end ikke skal undervurdere Betydningen af flere af de Grunde, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) anførte før, at Sagen havde lidt en Stagnation og ikke var kommen videre frem, forekommer det mig dog, at det nuværende Forslag foreligger saa klart og i finantsiel Henseende er saa beskedent — hvad jo ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) — at jeg endnu nærer Haab om, at man vil kunne slutte sig til det, naar Detaillerne komme til at ligge for i Udvalget, og at man altsaa kunde komme til at tage fat paa Arbeidet; thi ere de her foreslaaede Arbejder end kun en god Begyndelse, — Fortsættelsen ligger jo i Thingets egen Haand, — saa vil jeg dog sige saa Meget, at saa at sige ethvert Spadestik, vi havde gjort, forinden vi muligvis bleve indvilde i en Krig, kunde have sin store Betydning for Fædrelandets Forsvar. Det glæder, mine Herrer, at tage fat paa Arbeidet, og da, medens vi arbeide paa det, vi ere blevne enige om, kunne vi jo diskutere videre og tage Beslutning om, hvad vi fremdeles ville udføre, naar vore Kræfter tillade det. Det er er denne Vej, mine Herrer, som jeg har troet, det vilde være praktisk at gaa, og jeg maa tilstaa,